

MANUEL SERRAT PUIG
PERITO Y PROFESOR MERCANTIL

PARÍS, 168, 5.º 1.ª
BARCELONA

204

Begas. 10 de setembre del 1944

H. D. Francesc Pujol
Fremp.

Opuciat mestre:

Complint el que li vaig prometre abans de la seva partença, li adreço unes ratlles des d'aquest poblet, en el qual hi passo tres o quatre dies de lleure. Sembla, per ara, que els bons aires d'aquí provey admirablement als meus fills. El gran robretot li han estat summament beneficiosos. Els metges que el visitaren el dia de Sant Ramon - ja que com pot suposar tant la Montserrat com els neus arriben a Barcelona per poder passar lo reunits amb els avis - el trobaren molt bé, i naturalment així ens dona esperança de que s'haurà avançat un bon així en el camí de la seva total curació.

En els Jors Florals d'Igualada no m'ha estat adjudicat cap premi. Ja ja no hi confiava. Els premis que figuraven en el cartell eren de masses penetes perquè no tinguessin un sens fi de festejador, i com és natural els membres del jurat s'han vist plens de compromisos que han procurat complir de la millor manera possible, i hem estat carbassejats els que no ens agrada penjar-nos a les orelles de ningú.

I a vostès, com els prova l'entueig? Es de suposar que vostès, per no perdre la costura, hauran treballat també acri, complint unes quantes voltes que, algun dia, tindrem el gorg de poder aplaudir.

Als records de la Montserrat per a vostès, i fregant li vulgui presentar els meus respectes a la tra Xandipa, en reitero sincer amic i fidel record.

Manuel Serrat Puig

Diuenys 19 Setembre 1944

Volgut amic: La seva estimada lletra del dia 10 m'haví arribat amb molt falagueros nous de la salut dels seus fillets, el més gran dels quals, que és el que ho necessitava de debò, diu que ha millorat en gran manera segons el parer dels metges; desitgem de tot cor la muller i jo, que en el parell de mesos de bon temps que encara quedem acubi de recobrar la salut aquell atleta en miniatura que era el seu filló. Estic molt content que Regues els hagi anat tan bé, perquè en certa manera jo soc el causant de que hi hagin anat, tota vegada que en vaig suggerir la idea a l'avi Ramon. Suposem que a la Montserrat i a la muller i filla del Manelic també els deu haver provat i s'hi deuen trobar com el peix a l'aigua. Allò, ultra ésser molt bonic, estic convençut ha d'ésser molt sanito.

Nosaltres per aquí dalt hem anat passant força bé aquest estiu de calor, que no es trobava frega enlloc, ni a punts molt més alts que Diuenys on varem anar a passar uns quant dies amb la muller. Ara i desde primer d'aquest mes no ens podem queixar; ens ha quedat una temperatura magnífica, dolça i suau que permet a les nits entrar-se a l'aire lliure sense ni la gorra al cap. Altres anys, per aquest temps, ja feia un fred que obligava a abrigar-se de debò. Malauradament, ara que s'entà bé tindrem de deixar-ho el dia 18 i tornar a les empenyes de ciutat.

Molt em dol que no hagi fet domini, com vulgament es diu, en els Jocs Florals d' Igualada, però no m'estranya; com vol, sant cristià, que les coses vagin pel camí dret en aquest temps de l'imperi general i absolut de l'extraperlo? Cal renegar i esperar temps millors, amic Ferrat.

Digueu a l'avi Ramon que no li he escrit més per no donar-li més feina portant-lo en el cas de contestar-me; però que penso constantment en ell amb motiu de la iniquitat que s'entà consumant, i que estic convençut que en deu estar tan adolorit i conternat com jo mateix.

Dougui molts records al tothom de part de la Pantipa i meus i mani al seu amic